

Ingo Siegner

Küçük Ejderha

Kokoshuss

ve Ormandaki Hazine

Yazan ve Resimleyen: Ingo Siegner

Çeviren: Şengül Turan

Kayalık Körfezde Keşif

Küçük Ejderha Kokosnuss, Oklu Kirpi Matilda ve Obur Ejderha Oskar bütün öğleden sonralarını büyük ormanın dibindeki kayalık körfezde geçiriyorlardı.

“Tatilimiz sona ermek üzere, biz hala gerçek bir macera yaşamadık,” diye homurdandı Kokosnuss. “Ahh,” diye içini çekerek sıcak kumda gerindi Matilda. “Benim kayalık koyda macera yaşamaya hiç ihtiyacım yok.”

“Doğru,” dedi Oskar. “Buranın havası her zaman mükemmel.” Oskar gölgelikte kendine rahat bir yer bulmuştu.

“Bu kadar sıcak bir havada buz gibi kayalığa dayanıp uzanmanı hiç anlayamıyorum,” dedi Matilda ve pırlıl pırlıl parlayan denize doğru baktı.

“Bu kayalıklar,” diye devam etti Oskar.

“Ejderhalardan ve dağların sırlarından bile

daha yaşlılar!”

“Peh, sırlar,” diye dalga geçti Matilda.

“Mesela bu kayalığa bir çarpı işareti kazınmış,” dedi Oskar.

Kokosnuss merakla baktı: “Bir çarpı işareti mi kazınmış?” diye sordu.

“Tabii ki, baksana, burada!” Kokosnuss işareti dikkatlice inceledi.

“Hımm, gerçekten de çok eskiye benziyor.”

“Ne zamandır bunun ne anlama gelebileceğini merak ediyordum,” diye homurdandı Oskar.

Kokosnuss bir anda kayalığın altındaki kumu kazmaya başladı.

“Ne yapıyorsun?” diye sordu Matilda.

“Belki kayalığın altında bir hazine vardır,” diye cevap verdi Kokosnuss.

“Tabi tabi başka ne olabilir ki,” dedi Matilda.

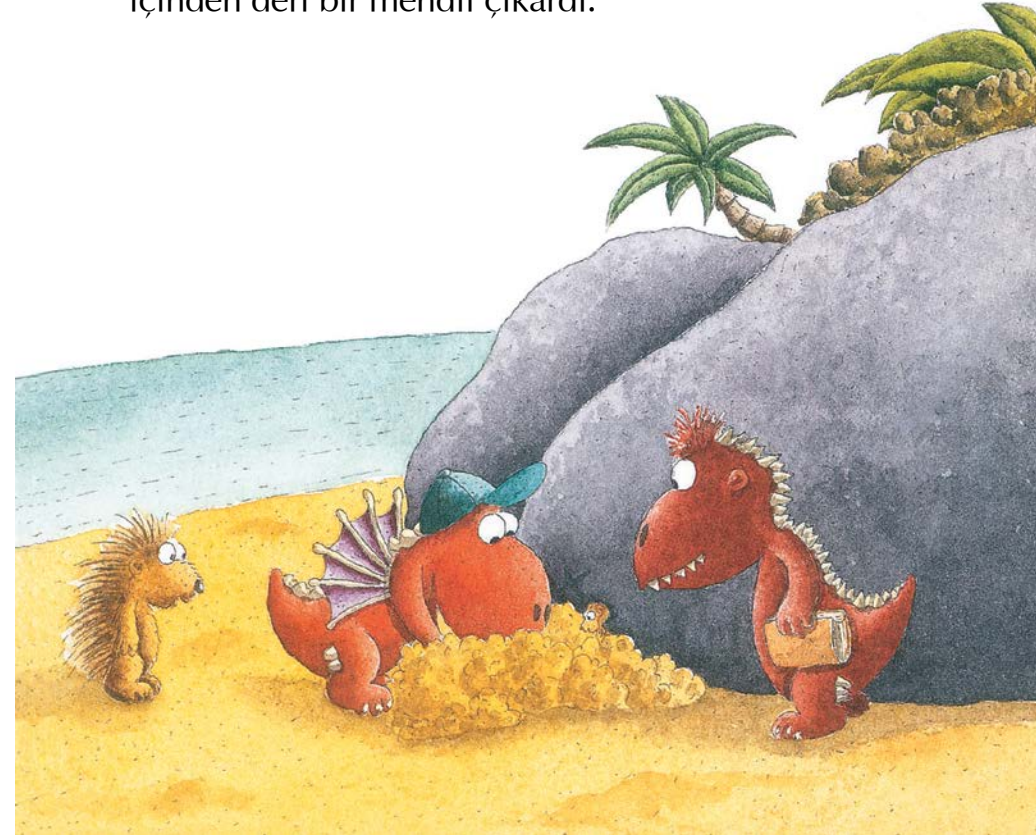
Burada bir hazinenin gömülü olabileceğine hiç inanmadı Matilda. Öyle olsaydı, çoktan başkası bulurdu. Kokosnuss her şeye rağmen kazmaya devam etti.

Birden şaşkınlık içerisinde duraksadı: “Bir şey buldum!”

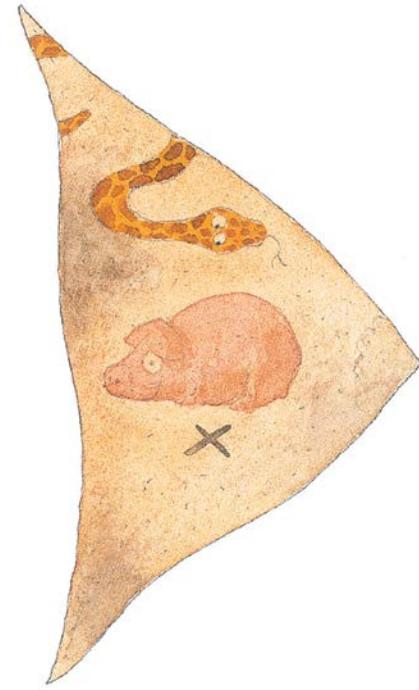
Gerçekten de kayalığın derinliklerinde, kapağı mantardan olan bir çömlek bulmuştu. Oskar ve Matilda meraklarını gidermek için Kokosnuss’a yaklaştılar. Kokosnuss dikkatli bir şekilde mantarı çıkarmaya çalıştı.

“Eee, nedir o acaba?” diye sordu Matilda ve Oskar.

“Hımm,” diye homurdandı Kokosnuss ve kabın içinden deri bir mendil çıkardı.

“Üzerinde bir şey yazıyor!” diye bağırdı Oskar, heyecanlıydı.
Kokosnuss, katlanmış olan deriyi açtı. Üzerinde bir domuz ve bir yılan resmi vardı. Domuz resminin tam altında bir çarpı işareti vardı.
“Bu çarpı işareti belki de hazineyi nerede bulacağımızı gösteriyordur,” dedi Kokosnuss. “Ve bu domuz da defineyi koruyordur.”
“Yani bir domuz hazinesi,” diye kıkırdadı Oskar. “Bu gerçek bir domuz değil, domuza benzeyen bir kaya parçası,” diye devam etti Matilda. “Ben bu domuzu biliyorum. Bu domuz, ormanın derinliklerinde, boa yılanlarının yaşadığı yerde duruyor.”
“O yüzden yılan resmi de var,” diye ekledi Kokosnuss sevinçle.
“O zaman derhal oraya gidiyoruz. Kesin bir hazine var, adım gibi eminim bundan!”
Matilda kollarını bağlayarak devam etti: “On tane ejderha bile gelse, beni oraya kimse götüremez.”
“Ahh Matilda, biz daha önce de boa yılanlarıyla baş etmedik mi?”

diye karşılık verdi Kokosnuss. Matilda'nın da gelmesini çok istiyordu.
“Amuda kalkıp benim için şarkı bile söyleyen, oraya asla gelmem!”
“Peki,” diye iç çekti Kokosnuss. “Sende durum ne Oskar?”
“Define avı! Ben katılıyorum!” dedi Oskar.

Büyük Boa Yılanı

Kokosnuss ve Oskar ormanda keşfe çıkabilmek için atölye mağaralarından alet edevat hazırlığı yaptı Kokosnuss ve Oskar. Bir pala, bir halat, küçük bir gaz lambası ve kazmak için bir kürek... Hepsini sırt çantalarına sokuşturdular. Matilda'dan domuz kayalığının olduğu yeri öğrendiler ve ona güneş batmadan geri döneceklerine söz verdiler. Çünkü Büyük Orman'ı iyi bilmeyenler, gece çökmeden terk etmeliydi orayı. İki küçük ejderha, Büyük Orman'ın derinliklerine ayak bastıklarında, karanlık çöktü. Bu karanlık, aysız bir gökyüzünün karanlığı gibi değil de, daha çok bir çalılığın dibi gibi, yeşil bir karanlıktı. Çünkü balta girmemiş ormandaki ağaçların sık yaprak örtüsü, çok az güneş ışığı geçiriyordu.

Gözleri zamanla ormanın karanlığına alıştı. Büyük Orman'da sayısız hayvan yaşamaktaydı. Hepsinin sesleri birbirine karışıyordu: Uğuldayan, kükreyen, gaklayan, şarkı söyleyen, zırvalayan, bağırان, hışırdayan...

"Nasıl bir gürültü patırtı bu böyle!" diye şaşkınlık içerisindeydi Oskar.

"Aynen öyle," diyerek bir keresinde ormanda yolunu kaybettiğini hatırladı Kokosnuss.

Matilda'nın gelmemiş olması çok saçmaydı. Sonuçta burası onun evi sayılırdı.

Kısa bir süre sonra Kokosnuss olduğu yerde kaldı:

"Acaba doğru yerde miyiz?" diye sordu.

"Bilmem, Büyük Orman'da her yer birbirine benziyor. Her yer yeşil, bu kayalıklar bile," dedi Oskar.

"Çünkü o yosunla kaplı," diye açıkladı Kokosnuss, hayretler içerisindeydi.

"Hımm, sen aradığımız kayalığın neye benzediğini biliyor musun?" diye homurdandı Oskar.

"Yosunla kaplı kayalık mı?"

"Hayır, yosunla kaplı bir domuz!" dedi Oskar.

"Domuz kayalığı!" diye bağırdı Kokosnuss. "İşte bulduk!"

İki küçük ejderha kayalığın altını kazmak için hemen kürekleri çıkarmaya koyuldular ki, bir hışırtı duyuldu!

"Bu ne şimdi?" diye sordu Oskar.

Kokosnuss etrafını kontrol etti. "Ses sanki bir yı... Hışırtısına benziyordu."

O anda ağacın birinden kocaman bir yılan kuyruğu sarktı ve yıldırım hızıyla iki küçük ejderhayı kısıvrak sarmalayarak, baş aşağıya olacak şekilde havaya kaldırdı. Kokosnuss hiddetle kendini sağa sola savurarak ateş püskürtmeye başladı fakat sürüngenine^(*)

isabet ettiremedi. Birden ağacın yeşillikleri arasından yılanın başı gözüktü. Sonra "Tıssss," diye tısladı. "Denemeye devam et bakalım seni küçük sosis."

Senin ateşin çok kısa, oysa ben çok uzunum, haha!"

(*) Sürüngen: Yerde sürünerek ilerleyen hayvanlara denir. Örneğin; ker-tenkele, timsah, kaplumbağa...

Oskar öfkeyle bağırma-ya başladı: "Bana daha fazla yaklaşsan, senin burnunu koparırım!" "Ben de!" diye haykırdı Kokosnuss. "O dilini yakarak kızartırım, seni bahçe hortumu!" "Hahahahaaaa!" diye güldü yılan, niyeti kötüydü. "İstedğiniz

kadar konuşun, benim zamanım bol! Kısa zamanda uyuyakalacaksınız, sonra da... Mmmhhhh! Siz bana hiçbir şey yapamazsınız, sizi hıyarcıklar!" Birden yabancı olmayan bir ses geldi Kokosnuss ve Oskar'ın kulağına.

“Sen bize biraz evvel hıyarcık mı dedin, seni gidi spagetti?”
Yılan sinirli bir şekilde etrafta dolanırken bir Oklu Kirpi’ye rastladı.
“Matilda!” diye bağırdılar

küçük ejderler.

“Benim! Ayrıca bir arkadaşımı daha getirdim,” dedi Matilda.

“Demek öyle,” diye tısladı yılan tehlikeli bir şekilde.

“Kesin bir oklu kirpi daha... Öyleyse çok eğlenceli bir ziyafet olacak benim için!”

“Pupsi gelebilir misin?” diye bağırdı Matilda.

O sırada bir kokarca fırladı çalılıkların arasından.

“Olamaz!” diye haykırdı yılan ve geri çekildi.

“Lütfen arkadaşlarımı serbest bırakır mısınız?” diye sordu Matilda saygılı bir şekilde.

“Tabii ki, ben zaten küçük bir ş-şaka y-yapmak istedim!” diye cevap verdi yılan yutkunarak ve kekeleyerek. Kokosnuss ve Oskar’ı itinayla yere indirdi ve devam etti: “Siz de biliyorsunuz ki ben aslında ejderha yemem. Ben sadece sizinle alay etmek istedim.

Artık geri çe-çekilebilir miyim?”

“Çekilebilirsin,” dedi Matilda.

Yılan bir anda ormanın yeşilliğinde kayboluverdi.

“Bizi yalnız bırakmaman müthiş!” dedi Kokosnuss Matilda’ya, rahatlamıştı.

Matilda utangaç bir ifadeyle cevap verdi: “Sizin ormana hâkim olmadığınızı biliyordum. İçim hiç rahat değildi. Aklıma birden Pupsi gelince, kendimi tutamadım.”

“Aslında benim adım Çiçekcik,” diye lafa karıştı utangaç kokarca.

“Bence Pupsi daha uygun. Çünkü sen yırtıcı hayvanların korkulu rüyasısın. Pupsi’nin pırtlamasından bütün vahşi hayvanlar çekinirler!(**) diye ekledi Matilda.

“Abartma istersen,” diyerek cevap verdi Pupsi.

“Maalesef gitme vaktim geldi. Daha yapacak çok işim var.”

“Çok teşekkür ederiz!” diye bağırdı küçük ejderhalar arkasından.

“Pupsi’nin çok fazla randevusu var,” diye açıklama yaptı Matilda. “Koruma ve muhafızlık görevleri var.”

“Bizim de daha işimiz bitmedi!” diyerek kürek sallamaya başladı Kokosnuss. Üç arkadaş domuz kayalığının altında tekrar hazine arama çalışmalarına başladı. Saatlerce kazmaya devam ettiler. Hava karardığında pes edeceklerdi ki Matilda bağırmağa başladı: “Burada bir şey var!”

“Hazine mi?” diye sordu Kokosnuss heyecanla.

(**) Kokarcalar, popolarından, altı metre uzağa kadar, çok pis kokulu bir sıvı püskürtebilirler. En tehlikeli hayvanlar bile bu sıvıdan çok korkarlar.

“Maalesef,” dedi Matilda, topraktan bir çömlek daha çıkararak. Hayal kırıklığı yaşıyordu. Bu, ilk buldukları kaba çok benziyordu ve yine içerisinde üzerinde resim olan, deri bir mendil vardı. Bu mendildeki resimlerde bir kaplan kafası ve tam üzerinde bir çarpı işareti olan ağaç kovuğu gösterilmişti.

“Hazine ağaç kovuğunda saklanmış!” diye bağırdı Oskar.

“Hem de kaplanların bölgesinde,” dedi Matilda. “Yandık,” diye söylendi Kokosnuss. Çünkü Kokosnuss daha önce bir orman kaplanıyla karşı karşıya gelmişti. Bu hiç de sevimli bir an değildi onun için.

“O halde buraya kadarmış!” dedi Matilda. “Kaplan bize bir numara büyük gelir. Pupsi’den de yardım alamıyoruz, çünkü çok yoğun.”

“Bizim de Oskarımız var!” diye düşündü Kokosnuss.

“Kaplanlar obur ejderhalara büyük saygı duyarlar.

Çünkü onların daha fazla dişleri vardır ve kaplanların dişlerine göre daha sivri ve keskindir.

Doğru mu Oskar?”

“Sanırım öyle,” diye homurdandı Oskar.

“Ama Oskar kaplandan daha küçük!” diye ekledi Matilda.

“Ama ona rağmen dişleri daha büyük ve aynı sayıda,” dedi Kokosnuss.

“Doğru,” diyerek sırttı Oskar. Kokosnuss Oskar’a göz kırptı.

“Peki, o zaman ben de varım!” diye iç çekti Matilda.

Oklu Kirpi sarmaşıklardan ve yapraklardan kısa zamanda iki tane hamak yaptı. Oskar onları ağaçlara bağlayarak sabitledi. Kokosnuss ise bir kamp ateşi yaktı. Böylece üç arkadaş Büyük Orman’ın göbeğinde ilk gecelerini geçirdiler.

